

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 12 เดือนกันยายน พ.ศ.2561 หน้า 2 มูลค่าข่าว 936,576.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ศิลปะศิลป์กับเขาดินวนา

บุบผะวงเขาดินที่เห็นยอดโดมของพระที่นั่งอนันตสมาคม ผ่านแบกไม้สาหร่ายและจักรยานนาวา

- สบปอง ดวงใส
กรุงเทพธุรกิจ

เขาดินหรือสวนสัตว์ดุสิตอยู่ใจกลางกรุงฯ เขาดินหนึ่งเดียวของกรุงเทพฯ ชื่อบอกชัดเจนเขาดิน เป็นเขาที่เกิดจากการนำดินขุดสระมาถมเป็นเนินสูงปลูกต้นไม้ตั้งหนึ่งป่า จึงเรียกชื่อเขาดินวนาสืบมา นับจากนี้ต่อไปเขาดินจักอยู่ในความทรงจำและประวัติศาสตร์

อดีตเขาดิน

เขาดินอยู่ในพื้นที่พระราชวังดุสิตสร้างขึ้นในปีพ.ศ. 2438 สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงโปรดให้ขุดสระน้ำขนาดใหญ่ขึ้น และได้มีการนำดินจากสระมาถมจนสูงเป็นเนินดินอยู่กลางน้ำเรียกว่าเขาดิน และโปรดให้ปลูกต้นไม้ไว้จนเหมือนป่า จึงเรียกเขาดินว่า ไม้ร่มแรก ที่ทรงโปรดให้ปลูกเช่น ต้นตาล ปาล์มน้ำมัน อินทผาลัม ไทรย้อย นิโคธร

นักเรียนศิลปะและครูต่างวาดรูปบันทึกสีสันของเขาดินวนาไว้เป็นประวัติศาสตร์

พยอม กร่าง สระน้ำนั้นเป็นรูปพระปรมาภิไธยย่อ จ.ป.ร. และเป็นสวนสัตว์มาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2441 หลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง ปี พ.ศ. 2478 จอมพล-ป.พิบูลสงครามขอพระราชทานให้เป็นสวนสาธารณะ และเมื่อวันที่ 18 มีนาคม ปี 2481 เทศบาลนครกรุงเทพ ขอรับพระราชทานมาเป็นสวนสาธารณะให้กับ

คนกรุงเทพฯ สืบมาจนถึงวันนี้จะต้องย้ายออกไปยังที่ใหม่ซึ่งกว้างขวางกว่าเดิม

เขาดินในบทเพลง

เขาดิน เป็นสถานที่ประทับใจ ของคนหนุ่มสาว ของเด็กๆ จึงมีเพลงเกี่ยวกับเขาดินตั้งแต่รุ่นครูสวน ควันธรรม ในเพลง "คำแล้วในฤดูหนาว" "สวนลุมพินีดินที่

หมิ่นบบนโศกโศกคนใจดีให้อาหาร ณัฐณ กงมะลิกันแก้ว

ยิราฟในสโตร์สีน้ำตาลนุ่มนวล ของณัฐพล พนมมณ

เคยไป เขาเดินถิ่นใกล้ก่อนนี้เคยขึ้น เตี้ยวนี้ ผ่านไปเห็นแล้วชมขึ้น ไม่ชวนขึ้นเหมือน ก่อนนั้น” จนมาถึงยุคของสาว สาว สาว “เมื่อวันเสาร์เขาเดินพบกัน เจอะเธอนั้น อยู่ข้างกรงลิง เพื่อนๆ บอกว่าเหมือน จริงๆ เพื่อนบอกหน้าเธอเหมือนลิง ไม่จริง ฉันว่าไม่จริง ฉันว่าลิงชิม้หน้าเหมือนเธอ” เพลง “พบกันที่เขาเดิน” ที่มีเนื้อหา ความรักความฝันแบบฮาๆ ส่วนเขาเดิน ของเด็กๆ ต้องเพลง “เทียวกเขาเดิน” “เทียวกเขาเดินช่างสุขจริง เทียวกดูลิงวิ่ง ไหลกัน ดูไปช่างน่าขบขัน บางตัวทางสั้น บางตัวทางยาว เทียวกดูไป โน่นอีกกรง พุ่มพฤษณ์พมมีเสือดาว เวลามันอ้าปากหา เห็นเขี้ยวยาวดูน่ากลัว” เพลงของทิพย์อาภา และสมหวัง ช่วงโชติ เด็กๆ ช่วยกันร้อง เสียงใสเป็นธรรมชาติสนุกมาก

แหล่งเรียนรู้ศิลปะ

ตั้งใจไปเดินเขาเดินเป็นการอำลาส่งท้าย วันเสาร์ปลายเดือนสิงหาคม คนต่างไป ร่วมรำลึเป็นจำนวนมาก และวาดฝันว่า จะมีโอกาสพบนักเขียนศิลปะหรือศิลปิน มาวาดรูปประวัติศาสตร์บ้าง แล้วก็ไม่ได้ผิดหวังได้มีโอกาสพบ **ดร.สาริต ทิมวัฒน์บรรเทิง** ที่ชวนนักเรียนศิลปะ ธรรมศาสตร์มศว.มาวาดรูปจริงๆ อาจารย์ เล่าให้ฟังว่า “สมัยเรียนเพาะช่าง ได้มา เขียนภาพสัตว์ ตนเองได้วาดนก มองนก ในกรงแล้วก็เขียนอยู่หลายตัว เป็นการวาด ด้วยดินสอบนกระดาษปรีฟ เรียกว่า เริ่มต้นดรออิ่งที่เขาเดิน เขาเดินร่มีมีสัตว์

มีตัวสัตว์ให้เราได้เขียนรูป อยู่ไม่ไกลจาก โรงเรียน ต้นไม้สายน้ำ ดอกไม้ใบหญ้า และพระเอกของเขาเดินที่ชอบดูเขายิราฟ ช้าง กวางดาว ลิง เสือ อีปโปโปเตมัส อย่างแหมะลิกยังเป็นหัวใจของเขาเดิน ตลอดมาจึงชวนเด็กๆ มาวาดรูปเป็น บ้านที่กแห่งความทรงจำของชีวิตเรา”

กิตติพงษ์ เป้าประสิทธิ์ เป็นเด็ก ต่างจังหวัด มาครั้งแรกในชีวิต เลือกที่จะ วาดช้างเพราะช้างเป็นสัตว์คู่บ้านคูเมือง ของคนไทย วันนี้ช้างมีฟังก์ชันเรียกเดียว และเดินไปมาให้วาดได้อย่างมีความสุข **ณัฐณ กงมะลิกันแก้ว** เล่าว่าเป็น เด็กลพบุรี มาเรียนมัธยมต้นที่สระบุรี วิทยาคม และมีมัธยมปลายที่สวนกุหลาบ มาเขาเดินหลายครั้งแต่มาวาดรูปเป็น ครั้งแรก ใจหายเหมือนกันที่รู้ว่าจะต้อง ย้ายออกไปอยู่นอกเมือง ได้วาดภาพที่มี ที่ยืนอยู่บนหิน อย่างมีลีลาให้ชื่นชม

มรุตพงศ์ นิกายานนท์ เป็นเด็กกรุงเทพฯ ชั้นประถมศึกษาเรียนที่โรงเรียนสวนบัว พญาไท ตอนช่วงเรียนมัธยมที่โรงเรียน สามเสนจะมาเขาเดินบ่อย มาเล่น เครื่องเล่น โซนสวนสนุก ประทับใจมากๆ สำหรับวัยเด็ก ส่วนการได้มาวาดรูปให้ ความรู้สึกที่ดี แม้ต่อไปจะไม่ได้อาเขียนรูป ที่นี้อีกแล้วก็ตาม **ยอดฟ้างาม มุติสม** เธอบอกว่าไม่ได้มาเขาเดินนานมากแล้ว เท่าที่จำความได้มาเขาเดินกับคุณพ่อ คุณแม่ตอนเรียนอยู่ชั้นอนุบาล และด้วย ความเป็นเด็กก็ชอบยิราฟ วันนี้ก็วาด ยิราฟ เพราะเอกลักษณ์สูงใหญ่มีสีส้ม

ช้างหลากสีส้ม ของ กิตติพงษ์ เป้าประสิทธิ์

นำหลงไหลแปลกตาดี

สำหรับ**ณัฐพล พนมมณ** แล้วกลับ
ตื่นตื่นที่ได้มาเขียนภาพที่เขาเดิน เขาว่า
เป็นการเปิดประสบการณ์ใหม่ให้กับชีวิต
การเขียนภาพสัตว์เป็นสิ่งที่ยาก และ
ท้าทายแต่ก็ทำให้เราสนุก ได้เรียนรู้
ลักษณะของสัตว์อย่างละเอียดมาก
ขึ้นด้วย ชอบที่จะวาดยี่ราฟกับเพื่อนๆ
ด้วยสีน้ำ

วรินทร์ คล้ายมาก “เขาเดินเป็นที่ร่มรื่น
ประทับใจ เหมาะแก่การมานั่งเขียนรูป
หรือใช้เวลากับครอบครัว มาวาดรูป
ครั้งนี้เป็นครั้งแรกและคงเป็นครั้งสุดท้าย
ที่ได้มาวาดที่นี่ มีความสุข เสียเวลา
ที่ผ่านไปไม่ได้มาบ่อยๆ”

เขาเดินหรือสวนสัตว์ดุสิตอยู่
ใจกลางกรุงเทพ เป็นสวนสาธารณะที่
อยู่กลางใจของเด็กๆ กลางใจคนรักสัตว์
และธรรมชาติ ถึงแม้จะเปลี่ยนแปลง
ย้ายไปยังที่แห่งใหม่ แต่เชื่อว่าคน
ร่วมสมัยมีอาจลิ้มเขาเดิน ได้ ยิ่งนักเรียน
ศิลปะและศิลปินย่อมยากที่จะลืม
เพราะที่แห่งนี้ได้เป็นที่ฝึกฝีมือ
เป็นบทเรียนศิลปะบทที่หนึ่งของ
หลายชีวิต